

بررسی فراوانی، پراکنش و زی توده زئوپلانکتونها در سواحل جنوبی دریای خزر (آستارا تا امیر آباد)

مریم قاسمی تیر تاش، احمد سواری، ابوالقاسم روحی

مرکز تحقیقات ماهیان سردآبیکشور - تنکابن

پست الکترونیکی مسئول مقاله: mgtna@yahoo.com

در این تحقیق پراکنش فراوانی و زی توده زئوپلانکتون ها در طول یک سال نمونه برداری طی سالهای ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ در سواحل جنوبی دریای خزر مورد بررسی قرار گرفت. ایستگاه های نمونه برداری شامل ۷ ایستگاه آستارا، لیسار، بندر انزلی، سفیدرود، نوشهر، بابلسر و امیر آباد بود. نمونه ها در ۴ عمق ۵، ۱۰، ۲۰ و ۵۰ متری برداشت گردید. در مجموع ۲۵ گونه زئوپلانکتونی شناسایی شدند. از بین آنها گونه پارویا *Acartia clausi*، مهمترین تشکیل دهنده زی توده و فراوانی زئوپلانکتونها بود. (۷۸/۴٪ فراوانی و ۸۴٪ زی توده). پس از آن لارو *Balanus*، با فراوانی ۹/۱۴٪ و زی توده ۱۱/۴۳٪ قرار داشت. فراوانی متوسط زئوپلانکتونها در فصل بهار دارای بیشترین میزان (10196 ± 6488 عدد بر متر مکعب) و در تابستان دارای کمترین میزان (3903 ± 4260 عدد در متر مربع) بود. زی توده میانگین نیز دارای بیشترین مقدار در فصل بهار ($35/93 \pm 26/16$ میلی گرم بر متر مکعب) و کمترین مقدار ($15/90 \pm 26/8$ میلی گرم بر متر مکعب) در فصل زمستان بود. جهت مطالعه پراکنش زئوپلانکتون ها در لایه های آب تعداد زئوپلانکتون ها در لایه ها و اعماق نمونه برداری (اعماق ۵، ۱۰، ۲۰، ۵۰ متر) با هم مقایسه گردید. بیشترین میانگین تراکم زئوپلانکتون ها در طول سال در عمق ۵ متر برابر با 10293 ± 4633 عدد بر متر مکعب و کمترین در عمق ۵۰ متر با $2145/30 \pm 2631$ عدد بر متر مکعب مشاهده شده است. به طور کل با افزایش عمق از ساحل به سمت اعماق، از تراکم زئوپلانکتون ها کاسته می شود. بر اساس محاسبات آماری انجام گرفته، فصل و عمق روی فراوانی و زی توده موجودات تأثیر معنی دار داشته است. کمترین فراوانی میانگین زئوپلانکتون ها در فصل تابستان به ثبت رسیده است که به نظر می رسد دلیل این امر فراوانی بیشتر شانه دار *Mnemiopsis*، در فصل تابستان باشد که از زئوپلانکتون ها تغذیه می کند. اطلاعات موجود، نشان دهنده مقادیر بالای فراوانی این موجود در ماه های گرمسال است.

کلمات کلیدی: زئوپلانکتون، پراکنش، زی توده، سواحل جنوبی دریای خزر